سرآغاز
دوشنبه ۲۸ فروردین ماه ۱۴۰۲
سال دوازدهم
شماره ۱۶۲۵

ایرانی‌ها بیشتر به کجا سفر می‌کنند؟

آخرین گزارش شورای جهانی سفر و گردشگری، نشان می‌دهد ایرانی‌ها برای سفر کدام کشورهای خارجی را بیشتر انتخاب می‌کنند.

گزارش اخیرا منتشرشده از سوی شورای جهانی سفر و گردشگری (World Travel & Tourism Council) که آمار سفر کشورها در سال ۲۰۲۱ را ارائه کرده، نشان می‌دهد که کشور ترکیه با اختلاف زیاد مقصد اصلی شهروندان ایرانی است و بر این اساس ۷۱ درصد از سفرهای توریستی ایرانی‌ها به کشور ترکیه انجام شده است.

ترکیه قصد دارد امسال به درآمدهای بالای گردشگری دست یابد و با افزایش ۳۰ درصدی شمار گردشگران، هدف کسب درآمد سالانه ۶۰ میلیارد دلاری را در سر دارد.

پیش‌بینی می‌شود شمار گردشگران ورودی به ترکیه امسال به ۱۵ میلیون نفر برسد.

همچنین طبق گزارش سازمان جهانی سفر و گردشگری، کشور عراق میزبان ۱۳ درصد از سفرهای خارجی ایرانیان بوده است و امارات متحده عربی با ۶ درصد و سوریه و ارمنستان هر یک با ۲ درصد، به ترتیب بیشترین میزبانی را از مسافران ایرانی داشته‌اند.

۶ درصد از سفرهای خارجی ایرانی‌ها نیز به مقاصدی غیر از این ۵ کشور انجام شده است.

سهم کشورهای خارجی از گردشگران ایرانی

ترکیه در حالی با اختلاف بزرگترین میزبان گردشگران و مسافران ایرانی است که در سال ۲۰۱۹ میلادی از سفرهای خارجی ایران‌ها ۵۲ درصد سهم داشت و در سال‌های بعد توانسته سهم خود از بازار ایران را ۱۹ درصد افزایش دهد و این سهم را به ۷۱ درصد برساند.

این گزارش همچنین نشان می‌دهد در سال ۲۰۱۹ کشور عراق درصد بالاتری از گردشگران ایرانی (حدود ۱۸ درصد) را به خود جذب کرده بود، اما در چند سال گذشته حدود ۵ درصد از سهم بازار ایران را از دست داده و به عدد ۱۳ درصد رسیده، که این سهم عمدتا به ترکیه رسیده است.

دزدها به خانه فرهنگ علی سلیمانی رحم نکردند

ممسر علی سلیمانی که سال گذشته خانه هنر سبا (علی سلیمانی) را تأسیس کرده، از مشکلات متعدد این مکان فرهنگی می گوید از جمله اینکه چندی پیش از این خانه دزدی شده است و ضرر و زیان زیادی به آن وارد شده است.

خانه هنر سبا (علی سلیمانی) مکانی است فرهنگی هنری که سهیلا جوادی، همسر زنده‌یاد علی سلیمانی برای استعدادیابی و آموزش کودکان کار تاسیس کرده است. جوادی مدت کوتاهی بعد از درگذشت علی سلیمانی تصمیم گرفت رویای او را برای استعداد یابی و آموزش کودکان کار محقق کند و این چنین بود که بعد از مدتی رایزنی و پیگیری، خرداد سال گذشته موفق شد خانه هنر سبا (علی سلیمانی) را تاسیس کند. حالا که کمتر از یک سال از راه‌اندازی این خانه گذشته، جوادی می‌گوید که فعالیت چنین مکانی بسیار دشوار و نیازمند همراهی خیرین است.

او همچنین خبر می‌دهد که چندی پیش از این خانه دزدی شده و ضرر زیادی به آن وارد شده است.جوادی درباره این خانه فرهنگ و وضعیت فعلی آن به ایسنا می‌گوید: چند وقت پیش دزدی شد و بخشی از دارایی‌های این خانه را به سرقت بردند. علاوه بر آن با تخریب بخش‌هایی از خانه، ضرر بیشتری به آن زدند به طوری که همراه با مادر و دخترم سبا، مدتی به صورت شبانه‌روزی در اینجا مستقر شدیم تا اینکه توانستیم از دوستی کمک بگیریم که شب‌ها در خانه بماند و از آن مراقبت کند.

دزدها به خانه فرهنگ علی سلیمانی رحم نکردند

سبا سلیمانی در افتتاحیه خانه فرهنگ و هنری سبا (علی سلیمانی) او با اشاره به اینکه این خانه به سختی اداره می‌شود، اضافه می‌کند: بعد از ماجرای دزدی، مجبور شدیم برای امنیت بیشتر این مکان دوربین بگذاریم و همین خودش هزینه زیادی داشت و سبب شد بعضی برنامه‌هایمان مانند راه‌اندازی کتابخانه معطل بماند در حالیکه پیش از این علاقه‌مند بودم یک کتابخانه برای بچه‌ها راه‌اندازی کنیم اما موانع و مشکلات آن چنان زیاد است که دیگر به کتابخانه نرسیده‌ایم. در حال حاضر خانه فرهنگ یک کتابخانه کوچک دارد که همان کتابخانه شخصی خودمان است.

جوادی با وجود مشکلات متعدد همچنان به فعالیت‌های خود ادامه می‌دهد و می‌گوید: مدتی است با همراهی خانم گیتا داودی و آقای ناصر آویژه برای شناسایی کودکان و نوجوانان مستعد به مراکز کودکان کار می‌رویم و بچه‌های مستعد را برای شرکت در کلاس‌های خانه فرهنگ دعوت می‌کنیم.او اضافه می‌کند: در حال حاضر هنرجویان خانه فرهنگ در کلاس‌هایی مانند نقاشی، کاردستی، نمایش خلاق، تئاتر، تئاتر عروسکی، زبان انگلیسی و ... شرکت می‌کنند و برای هر روز هفته آنان برنامه‌ای داریم. ضمن اینکه دروس مدرسه را هم در اینجا آموزش می‌دهیم.

جوادی که علاقه‌مند است جشنواره‌ای برای هنرجویان برگزار کند، می‌گوید: با بعضی مربیان صحبتی داشتیم و در صددیم جشنواره‌ای داخلی در رشته‌های گوناگون برای بچه‌ها برگزار کنیم. خیلی علاقه‌مندیم این جشنواره خرداد ماه و همزمان با اولین سالروز تاسیس خانه فرهنگ باشد ولی باید دید شرایط چگونه می‌شود. به هر حال با وجود مشکلاتی که هست، همه تلاش‌مان را به کار می‌گیریم تا برنامه‌ها را به بهترین شکل اجرایی کنیم.

لازم به یادآوری است که علی سلیمانی همیشه آرزو داشت خانه هنری را برای آموزش و استعدادیابی کودکان کار و کودکان محروم تاسیس و آنان را با دنیای هنر آشنا کند تا این کودکان دریابند در زندگی به جز سختی و مرارت، چیزهای زیباتری هم وجود دارد.

او برای تحقق این آرزو برنامه‌هایی هم داشت اما ویروس مهیب کرونا اجازه نداد تا این هنرمند در طول حیات خود به این آرزو دست یابد اما سهیلا جوادی همسرش، خرداد سال گذشته خانه فرهنگ و هنر سبا (علی سلیمانی) را در منطقه ۱۴ راه‌اندازی کرد تا این رویا در نبودن علی سلیمانی جامه عمل بپوشد.

مردی علامه‌خو

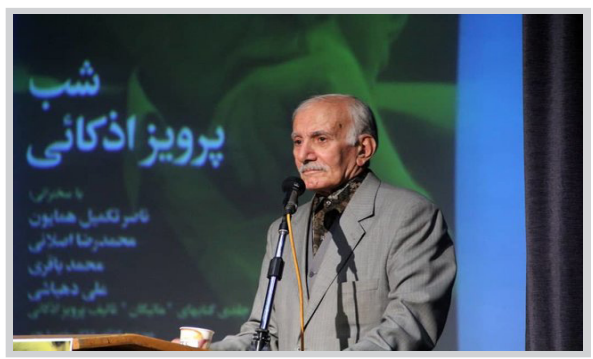

زاگرس زند می‌گوید: پرویز اذکایی به لحاظ شخصیت علمی مانند نسل قدیم و کسانی چون مالک‌الشعرای بهار و تقی‌زاده شخصیت علامه‌خویی داشت و از جهات مختلف به هویت ایرانی می‌پرداخت و محدود به یک شاخه نبود.

این استاد تاریخ و شاهنامه‌پژوه در پی درگذشت پرویز اذکایی، مورخ و پژوهشگر، در گفت‌وگو با ایسنا، اظهار کرد: دکتر اذکایی هم در رشته تاریخ پژوهش‌های ارزنده‌ای داشت و هم در حوزه‌های دیگر. به خاطر تألیفات و کتاب‌هایی که دارد می‌توانیم او را ایران‌شناس و همدان‌شناس اطلاق کنیم.

در کنار همدان‌شناسی و ایران‌شناسی، پژوهش‌هایی درباره ایران باستان هم داشت. او هم در حوزه نسخه‌شناسی و کتاب‌شناسی کار کرد و هم به تصحیح متون پرداخت و متونی را که ترجمه نداشت و یا ترجمه خوبی نداشت، ترجمه کرد. در حوزه‌های جغرافیایی، تاریخی، فلسفه، ادبیات، عرفان و... نیز آثار بسیاری تألیف کرده بود.

او افزود: پرویز اذکایی به لحاظ شخصیت علمی مانند نسل قدیمی و کسانی چون ملک‌الشعرای بهار و تقی‌زاده بود و شخصیت علامه‌خویی داشت و از جهات مختلف به هویت ایرانی و تاریخ ایرانی می‌پرداخت. او محدود به یک شاخه نبود البته خیلی هم عمیق کار می‌کرد و آثارش سطحی نبود.

زند با اشاره به تحصیلات اذکایی، ادامه داد: استاد اذکایی از این جهت که در همدان، در مدرسه آلیانس تحصیل کرده بود، از همان آغاز با زبان فرانسه آشنا شده بود. بعد در حوزه تحصیل کرده و با زبان عربی، زبان فارسی و علوم قدیم آشنا می‌شود. سپس به کار روزنامه‌نگاری می‌پردازد. با چندین مجله همکاری کرده و مقاله می‌نویسد. در سال ۱۳۴۸ برای تحصیل در رشته تاریخ و ادبیات از همدان خارج شده و به تهران می‌رود. پیش از آن‌که برای ادامه تحصیل به انگلستان برود، با بزرگان ایران‌شناسی و دانشگاه تهران آشنا شده و مبدا تشکیل و برگزارکننده چندین کنگره ایران‌شناسی بود. او همچنین نماینده کنگره جهانی ابوریحان بیرونی، جشنواره جهان اسلام بود.

این استاد دانشگاه سپس گفت: اذکایی در سال ۱۳۵۴ در بخش مطالعات شرق‌شناسی و ایران‌شناسی دانشگاه منچستر زیر نظر پروفسور بویل به صورت اختصاصی درباره جغرافیای تاریخی و بیشتر غرب ایران مطالعاتی انجام داد. زمانی که به ایران برگشت، در دانشگاه بوعلی همدان تا زمان انقلاب تدریس می‌کرد و پژوهش‌هایی را انجام می‌داد. بعد از انقلاب مانند بسیاری از استادان وقفه‌ای در کارشان ایجاد شد و بعد بیشتر با دایره‌المعارف‌ها و دانش‌نامه‌ها همکاری می‌کرد. البته گاه تدریس هم می‌کرد. اما توفیق اجباری برایش بود که خانه‌نشین و کتابخانه‌نشین شده و تألیفات بسیاری انجام داد و چندین کتاب و مقالات بلند و کوتاه و مدخل‌های مختلفی در حوزه تاریخ، فرهنگ، ایران‌شناسی، کتاب‌شناسی، خاندان‌شناسی، فلسفه و... نوشت. آثار مهمی درباره همدان و فرهنگ همدان، اشخاص و بزرگان ایران، باباطاهر همدانی، زکریای رازی، ابوریحان بیرونی (هم درباره آثارشان تألیف و ترجم داشت و هم شخصیت و اندیشه‌شان) منتشر کرد. چند سال پیش مجموعه‌ای از مقالاتش را تدوین کرده و در پنج رسته و پنج جلد، در موقوفات افشار منتشر کرد که هر کدام ۴۰ یا ۵۰ مقاله دارند. علاقه‌مندان در حوزه‌های مشخص می‌توانند سراغ این کتاب‌ها بروند.

او تأکید کرد: اذکایی با عشق به ایران و پشتکار علمی زیاد و کوشش‌های بسیار با همه ناهمواری‌هایی که داشت، کارنامه درخشانی از خود به جا گذاشت و الگویی برای نسل آینده است. او کتابخانه خود را با ۱۵ هزار جلد کتاب و نشریات به کتابخانه‌های عمومی اهدا کرد. خانه پدری‌اش را وقف کارهای فرهنگی کرده و بنیاد فرهنگی ایجاد کرد. همچنین جایزه سالانه یا دوسالانه برای پژوهشگران ایران‌شناسی و تاریخ و همدان‌شناسی ایجاد کرد. او عمر خود و داشته‌های گذشته و آینده‌اش را وقف کارهای علمی و فرهنگی کرد.

«عقب ماندگی» در جانمایی مجسمه‌های شهری و معضل افرادی که «این کاره» نیستند

چرا مجسمه‌های فردوسی و میدان حر را پذیرفتیم؟

دلایل متعددی موجب شدند که سرنوشت برخی مجسمه‌های شهری فراموشی باشد اما از دلایل مهم آن را می‌توان جانمایی نادرست و گاهی سرسری مجسمه‌های شهری و استفاده نکردن از ایده جوانانی دانست که دست کم گرفته می شوند.

وجود مجسمه‌هایی که تبدیل به نماد شوند، برای یک شهر ضروری است. این حجم‌ها قاعدتا باید زیبایی شهر را دستخوش تغییر کند. باید تحولی را در حافظه شهروندان ایجاد کرده و حتی پس از مدتی حس تعلق خاطر را آشکار کنند. با این حال به جز تعدادی از مجسمه‌های شهر، اغلب آن‌هایی که به خصوص در سال‌های اخیر در سطح شهر نصب شدند نتوانستند به جایگاه حقیقی خود دست پیدا کنند؛ اتفاقی که شاید یکی از عوامل آن را جانمایی غلط آن‌ها دانست. حسین فخیمی هنرمند پیشکسوت مجسمه‌سازی است. او در گفت‌وگویی با ایسنا بر اینکه جانمایی مجسمه‌ها نکته‌ای بسیار مهم است تاکید می‌کند. فخیمی می‌گوید: جانمایی مجسمه‌ها بسیار مهم است. به نوعی می‌توان آن را جزئی از خود مجسمه دانست. این در حالی است که به جانمایی مجسمه‌های شهری آنطور که باید توجه نمی‌شود.

این استاد بازنشسته معتقد است که مجسمه‌های فردوسی و میدان حر به درستی جانمایی شدند اما اغلب مجسمه‌های شهری جانمایی مناسبی ندارد. فخیمی با بیان اینکه برای جانمایی هر مجسمه باید فاکتورهای بسیاری را مد نظر قرار داد، تاکید می‌کند که در مکان‌یابی برای نصب مجسمه‌ها اغلب کوتاهی می‌شود. او مثال می‌زند که اگر چیدمان مجسمه‌ها در شهر بدون برنامه ریزی باشد، مثل کاشت گل بدون داشتن گلدان است. او این موضوع را حیاتی ذکر می‌کند و می‌گوید که برای نصب یک مجسمه حتما باید آن را با پایه و محیط اطرافش دید و علاوه بر تناسب اندازه آن به ابعاد اجتماعی آن نیز توجه کرد. «باید ویژگی‌های محیط را برای نصب یک مجسمه بررسی کرد. یک مجسمه فارغ از مکانی که نصب می‌شود، باید مفهوم اجتماعی آن محدوده را هم با خود همراه داشته باشد. اگر مفهوم محیطی با مجسمه انطباق نداشته باشد، احتمالا جانمایی آن به درستی انجام نشده است.»این استاد مجسمه‌سازی معتقد است که جای خالی مجسمه‌هایی با رویکرد و تکنیک تازه در شهر احساس می‌شود. متاسفانه برخی متصدیان این دست از اقدامات «این کاره» نیستند و از آن‌جایی که اطلاعات کافی ندارند صرفا در پی نصب یک مجسمه هستند. آن‌ها برخی از مجسمه‌ها را به زور جا می‌دهند، در حالی که مجسمه باید احساس را در مخاطبش ایجاد کند. وی می‌گوید: ما شدید در حوزه مجسمه‌های شهری دچار عقب ماندگی هستیم.

ادیب ایرانی که نماد امپراتوری ژاپن را گرفت

هر فارسی‌زبان علاقه‌مند به فرهنگ، تاریخ و تمدن ژاپن، در جریان مطالعه و تحقیق خود در این زمینه به گونه‌ای اجتناب‌ناپذیر با یک نام آشنا می‌شود: دکتر هاشم رجب‌زاده که به پاس تلاش‌هایش نشان گنجینه مقدس، نماد امپراتوری ژاپن را دریافت کرده است.

افشین والی‌نژاد، خبرنگار در یادداشتی که درباره هاشم رجب‌زاده در اختیار ایسنا قرار داده نوشته است: بدون تردید هر فارسی‌زبان علاقه‌مند به فرهنگ، تاریخ و تمدن ژاپن، در جریان مطالعه و تحقیق خود در این زمینه به گونه‌ای اجتناب‌ناپذیر با یک نام آشنا می‌شود: دکتر هاشم رجب‌زاده

شمار کتاب‌ها (تألیف و ترجمه)، مقاله‌ها، سخنرانی‌های ایشان در مورد ژاپن به زبان فارسی به اندازه‌ای فراوان است که امکان ندارد کسی به پژوهش در رابطه با ژاپن بپردازد و به نام دکتر رجب‌زاده برخورد نکند.

ژاپن، بی‌گمان درس‌های زیادی برای جهان دارد. این کشور بعد از دو قرن انزوای مطلق در دورانی موسوم به اِدو، که درهای خود را به روی جهان بسته بود و با هیچ کشوری ارتباط نداشت، ناگهان در سال ۱۸۶۸ میلادی برابر با ۱۲۴۷ خورشیدی، در اثر تغییر و تحولات گسترده‌ای موسوم به انقلاب میجی، درهای خود را گشود و اصلاحات اساسی را در راستای مدرن‌سازی و پیشرفت کشور آغاز کرد و به گواه تاریخ، در عرض مدتی نه چندان طولانی در اوایل قرن بیستم به یک قدرت صنعتی و اقتصادی بزرگ تبدیل شد. نظام آموزشی در سراسر کشور به کلی دگرگون شد به شکلی که میزان ثبت نام دانش‌آموزان در مدارس ابتدایی از ۳۰ درصد در سال‌های دهه ۱۸۷۰ به ۹۰ درصد در سال ۱۹۰۰ افزایش یافت. اولین قطار راه‌آهن در ژاپن در سال ۱۸۷۲ افتتاح شد و اولین قطار زیرزمینی توکیو در سال ۱۹۲۷ آغاز به کار کرد.

چگونه کشوری که فاقد یک حکومت مرکزی مقتدر و منسجم بود و مردم از فقر، گرسنگی و ناامنی فراگیر ناشی از عدم حاکمیت قانون، نظام حکومتی ناپایدار، هرج و مرج و بی‌نظمی رنج می‌بردند، طی فقط چند دهه تلاش و کوشش جمعی از طریق انجام اصلاحات ساختاری، ریشه‌های تمدن و توسعه را چنان بنا نهاد که سطح امنیت و رفاه اجتماعی، و نیز نظم و ثبات سیاسی به بالاترین حد ممکن ارتقا یافت؟

در سال‌های ابتدایی قرن بیست و یکم که زندگی در توکیو را آغاز کردم، ژاپن دوران شکوفایی اقتصادی موسوم به Bubble Economy را پشت سر گذاشته بود. ده سال از آن دوره شگفت‌انگیز و بی‌سابقه می‌گذشت.

مشاهده حجم کارهای انجام‌گرفته در کشور برای من باورکردنی نبود. با یک دوست ایرانی که در دانشگاه‌های ژاپن سرگرم تحقیق و تدریس مدیریت بود مشورت کردم، نکته شگفت‌انگیزی را بیان کرد: «امروز در ژاپن چیزی به نام طرح توسعه عمرانی وجود ندارد! این کشور در زمینه توسعه، مطلقا اشباع شده است، در سراسر ژاپن هر کاری که در حوزه عمران نیاز بوده، به‌طور تمام و کمال انجام شده و به پروژه جدیدی احتیاج نیست.»

شگفتی من بیشتر شد، چطور چنین چیزی ممکن است؟

پاسخ به این پرسش‌های کلیدی و در پی آن انتقال تجربه‌های عملی ژاپن در این روند پرسرعت و غیرقابل انکار توسعه سیاسی، اجتماعی و اقتصادی، به ایران نیازمند توسعه همه‌جانبه، یک وظیفه اخلاقی و ملی بر عهده پژوهشگران، دانشوران، هنرمندان و کلیه افرادی‌ست که به زبان و فرهنگ دو کشور تسلط دارند، نقاط قوت و ضعف دو جامعه را به‌خوبی می‌شناسند و می‌توانند با برقراری پل‌های ارتباطی، درس‌های ارزشمندی را که ژاپن در این راه دشوار توسعه فراگیر آموخته است به دست‌اندرکاران، مقامات و مسئولین دولتی، مدیران بخش خصوصی و تمام کسانی که دغدغه آبادانی ایران را دارند منتقل کنند.با نگاهی به مجموعه تلاش‌های فرهنگی و علمی دکتر هاشم رجب‌زاده در طول هشتاد سال زندگی خود، به سادگی اثبات می‌شود که این دیپلمات سابق که تدریس در دانشگاه را به سیاست خارجی ترجیح داد در راه انجام این وظیفه ملی خود به بهترین شکل ممکن عمل کرده است.

اخبار کوتاه

مدیرکل مطبوعات و خبرگزاری‌های داخلی ؛

وعده حمایت ۲۶۰ میلیاردی دولت از رسانه‌ها دو برابر شد

مدیرکل مطبوعات و خبرگزاری‌های داخلی در پی حمایت دولت از رسانه‌ها و در حالی که وزیر ارشاد از حمایت ۲۶۰ میلیاردی خبر داده بود، از محقق شدن حمایت دوبرابری نسبت به مبلغ یادشده خبر داد.

ایمان شمسایی ـ مدیر کل مطبوعات و خبرگزاری‌های داخلی ـ صفحه شخصی‌اش در فضای مجازی نوشت: «در سال ۱۴۰۱ آگهی توزیع‌شده از سوی ارشاد به رسانه‌ها: ۳۱۵ میلیارد تومان، یارانه: ۷۵ میلیارد تومان و کاغذ با ارز ترجیحی: ۵ هزار تن با تفاوت تقریبی ۱۵۰ میلیارد تومان نسبت به بازار آزاد بوده است.

بر این اساس، در حالی که وزیر ارشاد از حمایت ۲۶۰ میلیاردی سخن گفت اما حدود دو برابر آن محقق شد.»

این مقام مسوول در عرصه رسانه و مطبوعات همچنین یادآور شد که در این حمایت دولتی، بیشترین سهم را روزنامه‌ها می‌برند که با تغییر آیین‌نامه‌های دستگاه‌های دولتی در حوزه آگهی، می‌توان سهم رسانه‌های مجازی و نشریات را بیشتر کرد.

پخش سریالی جدید با بازی پژمان بازغی

سیما تیرانداز، شقایق فراهانی و رضا داودنژاد به‌زودی روی آنتن تلویزیون می‌رود.

ا به نقل از روابط عمومی سریال، سریال تلویزیونی «نیکان» به کارگردانی علی سراهنگ و تهیه‌کنندگی کامران مجیدی، محصول جدید مرکز سیمافیلم است که به زودی از تلویزیون پخش می‌شود.

«نیکان» این روزها آخرین مراحل صداگذاری را سپری می‌کند.

در آستانه پخش، از لوگوی این سریال با طراحی محمد روح‌الامین و لوگوموشن ساخته افشین شهسواری رونمایی شد.

افتتاح نمایشگاه «روز هنر» استانبول با آثار ۲ هنرمند ایرانی

نمایشگاه بین‌المللی «روزهنر» با نمایش آثار بهناز پورنگ و امیر احدی، دو هنرمند ایرانی، شامگاه شنبه ـ ۲۵ فروردین ماه ـ در سالن کاروانسرای در کلوتر پارک شهر استانبول برپا شد.

به نقل از روابط عمومی نمایشگاه، این رویداد هنری به مناسبت روز جهانی «روز هنر» به کیوریتوری «یاوز دنیز» هنرمند نقاش ترک با نمایش آثار ۲۵ هنرمند نقاش و مجسمه‌ساز از کشورهای مختلف در سالن کاروانسرای که یکی معتبرترین سالن‌های ترکیه با قدمت تاریخی است، افتتاح شد.

«ناتو» علیمردانی جایگزین «پدرخوانده» می‌شود

رئالیتی‌شوی جدید «ناتو» با اجرای محمدرضا علیمردانی از دوشنبه ـ چهارم اردیبهشت ماه ـ در شبکه نمایش خانگی عرضه می‌شود.به نقل از روابط عمومی فیلم‌نت، رئالیتی‌شوی «ناتو» با اجرای محمدرضا علیمردانی از دوشنبه،چهارم‌اردیبهشت۱۴۰۲ به‌طوراختصاصی‌عرضه خواهد شد.با پایان مسابقه «پدرخوانده» که فصل اول آن ۱۴ فروردین‌امسال به‌پایان‌رسید،رئالیتی‌شوی‌جدیدی‌با عنوان «ناتو»از ساعت‌هشت‌صبح‌چهارم‌اردیبهشت‌سال جاری به طور هفتگی توسط پلتفرم فیلم نت منتشر می‌شود.